

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1376/2020
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ..., против туженог „Delhaize Serbia“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Сретен Радовановић, адвокат из ..., ради престанка узнемиравања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7793/18 од 27.06.2019. године, у седници одржаној 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против решења садржаног у ставу трећем изреке пресуде Вишег суда у Београду Гж 7793/18 од 27.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 30551/16 од 18.12.2017. године, исправљеном решењем истог суда П 30551/16 од 22.04.2019. године, ставом првим изреке није дозвољено преиначење тужбе, па је ставом другим изреке усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да престане са узнемиравањем тужиоца, на начин ближе одређен овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одбијен је предлог тужиоца за одређивање предложене привремене мере, а ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 75.400,00 динара

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7793/18 од 27.06.2019. године, ставом првим и другим изреке одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и четвртим изреке. Ставом трећим изреке одбачена је, као неблагоприятна, жалба туженог, изјављена против става другог и четвртог изреке првостепене пресуде, а ставом четвртим одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења садржаног у ставу трећем изреке пресуде другостепеног суда тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, на основу члана 408. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па нема ни повреде из става 1. овог члана, на коју се ревизијом указује.

Према стању у списима, пресудом Првог основног суда у Београду П 30551/16 од 18.12.2017. године усвојен је тужбени захтев и наложено туженом да престане са узнемиравањем тужиоца на начин ближе одређеним ставом другим изреке, а тужени обавезан да му накнади трошкове поступка (став четврти изреке). Првостепена пресуда садржи поуку о правном леку, да против ове одлуке странке могу изјавити жалбу, Вишем суду у Београду, у року од 8 дана од пријема писменог отправка одлуке. Наведену пресуду пуномоћник туженог примио је 24.01.2018. године (среда), што се утврђује из повратнице у списима. Последњи дан рока за изјављивање жалбе (осми дан од пријема) био је 01.02.2018. године – четвртак, а пуномоћник туженог је жалбу против наведене првостепене одлуке поднео 02.02.2018. године, непосредном предајом суду. Виши суд у Београду је жалбу тужиоца одбацио, као неблагоприятну.

Врховни касациони суд налази да се неосновано ревизијом указује да је побијана одлука донета уз битну повреду одредаба парничног поступка и погрешну примену права.

У конкретном случају ради се о спору ради престанка узнемиравања емитовањем буке приликом истоваара робе, уз захтев тужиоца да се туженом забрани пролаз камионима кроз економски улаз који се налази испод стана тужиоца. Вредност предмета спора означена је у тужби износом од 1.000,00 динара, што значи да се ради о спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па је и поступак спроведен по правилима о поступку у споровима мале вредности, а странкама дата правна поука да жалбу против пресуде могу изјавити у року од 8 дана од пријема отправка одлуке, у складу са одредбом члана 479. став 3. ЗПП.

Имајући у виду изнето, као и да је пуномоћник туженог првостепену пресуду примио 24.01.2018. године, да је последњи дан рока од 8 дана за изјављивање жалбе истекао 01.02.2018. године, а да је пуномоћник туженог жалбу поднео непосредном предајом жалбе суду, наредног дана - 02.02.2018. године, дакле након истека рока за изјављивање жалбе, то Врховни касациони суд налази да је другостепени суд правилно жалбу одбацио као неблагоприятну.

Приликом одлучивања Врховни касациони суд је имао у виду наводе ревизије, којим тужени указује да се у конкретном случају не ради о спору мале вредности, јер је у питању спор о непокретности, због чега је рок за жалбу против пресуде 15 дана, па налази да су исти неосновани.

Наиме, у конкретном случају одлучено је о тужби са захтевом за престанак узнемиравања емитовањем буке. Спор са оваквим захтевом не представља спор о непокретности, како то погрешно налази тужени, јер спорови о непокретностима подразумевају спорове о утврђењу, заснивању и престанку права својине и других стварних права на непокретности. Околност што изрека побијане одлуке садржи и захтев да се туженом забрани пролаз кроз улаз зграде који је испод стана тужиоца, не

утиче на другачију оцену правне природе тужбеног захтева, јер такав захтев не подразумева утврђење било ког права на непокретности, већ само чињеницу која представља основ за евентуалну забрану туженом да предузима одређену радњу (чинидбу – истовар робе и пролаз камионом кроз улаз одређене зграде). Имајући ово у виду, као и да спорови за престанак узнемиравања, па и кад је исто на непокретности, нису изузети из правила о споровима мале вредности, то се оцена да ли се ради о спору мале вредности, цени управо у складу са одредбом члана 468. став 1. ЗПП.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је побијаном одлуком жалба туженог, правилном применом члана 389. став 1. у вези члана 401. тачка 1. ЗПП, одбачена као неблагоприятна, па је, на основу члана 414. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић